

ת"פ 33837/09/13 - מדינת ישראל נגד יי' יי' כי'

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13-09-33837 מדינת ישראל נ' כי'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יי' כי'

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד לירן ממן

ב"כ הנאשם: עו"ד גיא עין צבי

גזר דין

רקע

1. "כל המלבין פניו חברו ברבים כאלו שפרק דמים" (בבא מציעא, נ"ח ע"ב).

מה דינו של מי שניצל את אמוןן של נשים צערות, צילם אותן במצבים אינטימיים ללא ידיעתן ואף יצר תМОנות פיקטיביות בהן הן נחותות להראות באופן פרובוקטיבי וחושפני והפיץ את התכנים המיניים בכל רחבי האינטרנט תוך שהוא חושף את זהותן המלאה של המתלוננות ואף מקשר את התכנים לעמודי הפיסבוק האישיים שלהם? זו השאלה המרכזייה הנדרשת להכרעה בגזר דין זה.

2. הנאשם הורשע בהתאם להודאות בעובדות כתוב האישום המתווך בעבירות כדלקמן:

אישומים ראשוני, שני ושמיני:

א. **פגיעה בפרטיות**, עבירה לפי סעיף 2(4) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981

(להלן: "החוק הגנת הפרטיות").

אישומים שלישי - שישי, תשיעי, עשרי:

א. **פרוסום לשון הרע**, עבירה לפי סעיף 6 יחד עם סעיפים 1(1) ו- 1(2) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965.

אישור אחד עשר:

א. **פרוסום לשון הרע**, עבירה לפי סעיף 6 יחד עם סעיפים 1(1) ו- 1(2) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965.

ב. **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על-פי המתווך בחלוקת הכללי שבכתב האישום המתווך, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב

האישום, העלה הנאשם לאתרים שונים באינטרנט, תמונות פורנוגרפיות פיקטיביות שערך באמצעות תוכנת פוטושופ, תוך הדבקת פרצוף של המתלוננות י.ש ואחותה הקטינה, ד.ש, לתמונות הפורנוגרפיות, ללא ידיעתו ולא הסכמתן, לעיתים תוך חשיפת זיהות המופיעות בהן כביכול וזאת בין היתר לצורך גירושו המיני. הנאשם חזר על מעשו מספר פעמים, וזאת על אף שנחקר בנושא תחת זהירה על ידי המשטרת. בנוסף, במהלך התקופה הרלוונטי, העלה הנאשם לאתרים שונים באינטרנט שני סרטונים בעלי תוכן מיני בהן נראהות המתלוננות א.א ו.ב, אותן צילם במהלך מגע מיני שקיימו עימם, ובכך פרסם את הסרטונים ברבים, תוך חשיפת זיהותה של י.ב כדי שמופיעה בו וזאת ללא ידיעתו או הסכמתן של השתיים, בין היתר לצורך גירושו המיני.

על פי האישום הראשון, במהלך שנת 2010, עת היו הנאשם ו.ב בני זוג, צילם הנאשם בחשייתו את י.ב במהלך מיני וירטואלי שקיים עמה וטור שניtan להבחן בפניה. במהלך שנת 2011, העלה הנאשם את הסרטון לאתרי אינטרנט, לרבות אתרים פורנוגרפיים, תוך שיצין לצד הסרטון את שמה של י.ב ללא ידיעתה או הסכמתה. על אף מצחיה של י.ב להסיר את הסרטון מהרשת, הסרטון עודנו זמין לצפייה באתרים שונים באינטרנט. **על פי האישום השני**, בתחילת חודש אוגוסט 2011, עת היו הנאשם ו.א בני זוג, צילם הנאשם בחשייתו מיני אינטימי שקיים ללא ידיעתה או הסכמתה, וטור שניtan להבחן בפניה. בהמשך, העלה הנאשם את הסרטון לאתר אינטרנט פורנוגרפי ופרסם את הסרטון ללא ידיעתה והסכמתה. **על פי האישומים השלישי והרביעי**, עובר ליום 1.4.12, תוך שימוש בתוכנת עrica, חתך הנאשם את תמונות פניה של י.ש מתוך תמונות אליהן הייתה לו גישה, והדיביקן על גבי תמונות פורנוגרפיות, כך שפני האישה בהן נחזו להיות פניה של י.ש באופן שנראה אותנטי. בהמשך, העלה הנאשם את התמונות הפיקטיבית לעמוד הפיסבוק שלו ושל י.ש תוך שהוא מתציג את שמה על גבי התמונות הפיקטיביות, באופן אשר גרם לפרסום התמונה וחשף ברבים מיהי כביכול המופיעה בתמונה וזאת ללא ידיעתה או הסכמתה. **על פי האישום החמישי**, עובר ליום 5.6.12, תוך שימוש בתוכנת עrica, חתך הנאשם את פניה של ד.ש מתוך שתי תמונות אליהן הייתה לו גישה, והדיביקן על גבי שתי תמונות פורנוגרפיות, כך שפני הנשים שופיעות בהן נחזו להיות פניה של ד.ש באופן שנראה אותנטי. בתמונות הפיקטיביות נראית ד.ש, כביכול, כשהיא בעירום מלא, וטור שהיא מקיימת יחסית מין מלאים. ביום 5.6.12, העלה הנאשם את אחת התמונות הפיקטיביות לאתר אינטרנט פורנוגרפי ללא ידיעתה והסכמתה של ד.ש. ביום 7.6.12 העלה הנאשם את התמונה הפיקטיבית האחראית לחשבון פיסבוק פיקטיבי שפתח לעצמו, ללא ידיעתה ולא הסכמתה של ד.ש, ואף תיג את שם משתמש הפיסבוק של ד.ש על גבי תמונה זו, באופן אשר גרם לפרסום התמונה גם בעמוד הפיסבוק שלה וחשף ברבים כי ד.ש היא כביכול המופיעה בתמונה. **על פי האישום השישי**, עובר ליום 14.6.12, תוך שימוש בתוכנת עrica, חתך הנאשם את תמונות פניה של י.ש מתוך מספר תמונות אליהן הייתה לו גישה, והדיביקן על גבי תמונות פורנוגרפיות, כך שפני הנשים בהן נחזו להיות פניה של י.ש באופן שנראה אותנטי. בתמונות הפיקטיביות נראית י.ש, כביכול, כשהיא בעירום מלא או חלקי, וטור שהיא מקיימת יחסית מין. ביום 14.6.12 העלה הנאשם את התמונות הפיקטיביות לאתר אינטרנט פורנוגרפי ללא ידיעתה או הסכמתה. ביום 15.6.12, העלה הנאשם לעמוד הפיסבוק הרשמי של מקום העבודה קישור לתמונות הפיקטיביות שהעלה לאתר הפורנוגרפי. בהמשך העלה הנאשם את התמונות לאתר אינטרנט נספסים וכן פרסם את אחת התמונות בדף הפיסבוק שלה תוך תיג שמה על גבי התמונה באופן שחשף כי י.ש היא כביכול המופיעה בתמונה. **על פי האישום השביעי**, עובר ליום 19.7.12, תוך שימוש בתוכנת עrica, איחד הנאשם את התמונות הפיקטיביות המתוארכות באישום השישי לכדי סרטון מצגת. ביום 19.7.12 העלה הנאשם את המציגת

לאתור אינטרנט ללא ידיעתה או הסכמתה של י.ש. הנאשם אף העלה כתגובה למצגת קישור לעמוד הפיסבוק של י.ש ובכך חשף ברבים כי י.ש היא, כמובן, המופיע בתמונה. על פי האישום השמעני, ביום 29.7.12, מספר שעות לפני העלאת המציגת המצינית באישום השבעי, העלה הנאשם פעמי נספה את הסרטון המתואר באישום הראשון לאתור אינטרנט ללא ידיעתה ולא הסכמתה של י.ב. הנאשם אף העלה כתגובה למצגת קישור לעמוד הפיסבוק של י.ב ובכך חשף ברבים כי י.ב היא, כמובן, המופיע בתמונה. על פי האישום התשייעי, ביום 28.11.12 העלה הנאשם לעמוד הפיסבוק הרשמי של מקום העבודה של י.ש, קישור לאחת התמונות הפיקטיביות המתוארכות באישום השישי, שעליה מופיע פרצופה של י.ש, אשר פורסמה באתר האינטרנט הפורנוגרפי וזאת ללא ידיעתה והסכמתה של י.ש. ביום 2.12.12 העלה הנאשם את אחת התמונות הפיקטיביות המציניות באישום החמייש לאתור אינטרנט ללא ידיעה ולא הסכמתה ואף תיג את שמה של ד.ש על גבי התמונה באופן שחשף ברבים כי ד.ש היא כמובן המופיע בתמונה. ביום 3.12.12 העלה הנאשם לאתור אינטרנט באופן דומה תמונה פורנוגרפית נוספת של י.ש ללא ידיעת והסכמתה ובכך פרסם אותה ברבים. על פי האישום העשי, עבור ליום 13.6.13, העלה הנאשם שתיים מהתמונות הפיקטיביות המציניות באישום השישי לאתור אינטרנט ללא ידיעה או הסכמתה של י.ש. בנוסף העלה הנאשם בתגובה לתמונות קישור לעמוד הפיסבוק של י.ש ובכך חשף את זהותה של י.ש כמו שמויה, כמובן בתמונה. בנוסף העלה תמונות אלה לעמוד פיסבוק פיקטיבי שפתח וציין על גיביהם את שמה של י.ש. על פי האישום האחד עשר, ביום 17.9.13 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בו הואשם בעשרות האישומים שלעיל. באותו יום הוארכו תנאי שחרורו ונארס עלייו בין היתר כל שימוש בתוכנות עריכה ופרסום תכנים פורנוגרפיים בראש האינטרנט. ביום 31.10.13, העלה הנאשם לאתור אינטרנט קישור לפרסום של אחת התמונות הפיקטיביות של י.ש ללא ידיעת והסכמתה.

4. הצדדים הגיעו להסדר דין, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקير שירות מב奸.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 14.11.6, הנאשם כבן 36, רווק, סיים 12 שנות לימוד ושירות שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו למד גרפיקה ועבד כמאבטח בבנק במשך שנתיים. בהמשך עבד במשך 8 שנים בחברת תקשורת, החל לימודי תואר ראשון בתקשורת, אולם עזב עקב קושי לממן את לימודיו. בהתייחסו לעבירות הודה הנאשם ונטל אחריות מלאה על מעשיו. תיאר כי המעשים נמשכו 3 שנים כשבמהלכן נחקר מספר פעמים במשטרת בגין מעשיו, אך חזר והמשיך להעלות תכנים אלו גם לאחר שוחרר בתנאים מגבלים. לדבריו החל לבצע את המעשים בתקופה משברית בחיי, תiar כי מעשיו חזרו על עצמו במצבים בהם חש תוצאות של לחץ וחרדה ודוחף בלתי נשלט לפרסום ולהעלות תמונות פורנוגרפיות של בנות זוגו לשעבר. לאחר מכן חשב תחשוה של שחרור והקללה, אולם זמן קצר לאחר מכן חשב תחשוה של אשמה, מלווה בחרדה ושוב חשב צורך להפיג תחשות אלו באמצעות מעשיו מכך מקיימת עמו יחסים מין ורטואליים. הסביר זאת על רקע תחשות הנאה מהידיעה כי גברים אחרים צופים בה. תיאר כי עשה זאת לאחר שנפרדו. שלל כי ברקע למעשו תחשות של כאם או נקם כלפי בנות זוגו לשעבר. הנאשם דיווח כי בשלוש השנים האחרונות חשב עלייה בדף הפייסבוק, בעיסוק בתכנים מיניים וצריכת חומר פורנוגרافي באינטרנט. הנאשם ביטה תחשות של אשמה ובואה כתוצאה ממשיו

ומאofi האישומים המוחסמים לו וביטה יכולת אמפתית ביחס לקורבנות, לרגשותיהן ולנזקים שגרם להן במעשי. מאינפורמציה שהתקבלה ממרכז בריאות הנפש "גהה" עולה כי הנאשם פנה למרפאה באוגוסט 2012, לאחר שנחקר במשטרת הרושם שהתקבל, לאחר אבחונים שנערכו לו, היה כי מדובר באדם בעל קווי אישיות גבולית על רקע חסר בצריכים התפתחותיים ראשוניים. על כן הוחלט על טיפול פסיכיאטרי ופסיכותרפיה תמיכתית. הנאשם טופל במשך שנים, במהלךם חוות עלויות ומרדות בתחוםים שונים בחיים, הרושם היה כי הוא חש בטוח ומוגן בטיפול וכי הצליח לבטא את קשייו. הטיפול עקב ההליכים המשפטיים ומעצר הבית בו הוא שוהה. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסים בעיתאים בהתחדשותו של הנאשם עם קשייו ומצבי לחץ ומשבר בחיים. כמו כן התרשם שירות המבחן מקושי לניהל מערכות יחסים בין אישיים קרובים ומשמעותיים ומדפסוי התנהלות העשויים להוביל על נטייתו להתנהלות במישורי חייו השונים סבב סיוף צרכי העצמים. להערכת שירות המבחן, אלמנטים אלו כמו גם נטייתו להתנהלות במישורי חייו השונים סבב סיוף צרכי העצמים, קיומו של דחף בלתי נשלט לצרכי לפרק את הדחף ללא יכולת ויסות, עומדים ברקע לביצוע הפעולות. נוכח התרשומות שירות המבחן מסיכון במצבו להישנות הਊירות נתבקשה דחיה לצורך העמקת האבחן וצריכו הטיפולים.

על פי תסוקיר שירות המבחן מיום 15.2.18, ביטה הנאשם רצון להשתלב הטיפול בטיפול לצורך רכישת כלים שישו להתחזד עם מצביו משבר בחיים ולימוד דרכים לשלווט בדףיו, ביטה צורך לקבלת סיוע להפחחת תחושת חרדה שמאפיינת אותו במצב מצוקה ורצון לשתף פעולה ולהשתלב הטיפול מתאים. הנאשם נערך אבחן פסיכיאטרי מחודש ב"גהה". מהאינפורמציה שהתקבלה עולה כי הוא זקוק לטיפול פרטני או קבוע בעל אוריינטציה קוגניטיבית התנהגותית, אולם על רקע הגעתו הבלתי סדרה לטיפול פרטני במרכז בעבר ועל רקע רשות המתנה ארוכה אין אפשרותicut לשלווט הטיפול ההולם את צרכי. בהתאם לכך, נוכח האופי המיני של הਊירות, הופנה לטיפול במרכז לטיפול בעבריני מין. בבדיקה התامة שנערכה לו עולה רושם כי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי ונמצא מתאים להשתלב בשלב א' של התוכנית. התוכנית הטיפולית המוצעת צפופה להימשך עד כשנתיים. בהתאם לכך, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן לצד ענישה הרתעתית.

ראיות לעונש

7. במסגרת הטיפולים לעונש הוגשו הצהרות נפגעות הਊירות וכן העידו חלק מהמתלוננות.

ת/1 - **הצהרת נפגעת עבירה של המתלוננת א.א** (אישור 2), ממנו עולה כי הייתה זוגתו של הנאשם במשך כ- 7 חודשים ונתנה לו אמון מלא. בהיותה בחופשה בצפון פנה אליה בחור אונונימי שהפנה אותה לסרטון שלה באתר פורנוגרפיה. חופשתה נהרסה, היא פנתה לנางם אשר הודה כי ביצע את המעשה. חשה נבגדת, מנצלת וمبושת, איבדה את יכולת לחתם אמון אחרים ואת הרצון להיות עם אנשים. בעקבות חרטותו של הנאשם החליטה לחתם לו הزادנות וביקשה לסגור נגדו את התקיק במשטרת. חשה היום אשמה על שעשתה כן לאחר שהנאשם ניצל את הزادנות שנטנה לו ופגע בבנות אחרות באותו אופן. חשה אחריות רבה כלפי כל הנפגעות האחרות.

בנוסף, העידה א.א ומסרה כי הנאשם עשה את הדברים כשבועם היו בני זוג. נפגעה מאוד ממעשי, הסכימה לסגור נגדו את התקיק מאחר שהוא התנצל וחשבה שכך יסתים הנושא. לא חשבה שהוא עלול לפגוע באחרות. אישרה שבסרטון לא רואים אקט מיני מלא, אלא רואים חלק מפלג גופה העליון חשוף מעט.

ת/2 - **הצהרת נפגעת עבירה של י.ב** (אישור 1 ו- 8), ממנו עולה כי בזמן שהסרטונים הופצו

עוד הייתה בקשר עם הנאשם. בעקבות הफצטם נכנסה לדיכאון עמוק, הסתגרה בחדרה בבית הוריה. וניתקה קשר עם כל חבריה. נמנעה מلצת לעובדה, בכחה במהלך שעות היממה ולא ישנה בלילות. מצאה נחמה באוכל והחלה לאכול עד שהגיעה למשקל של 130 ק"ג. הסרטון הגע לידי האחין שלו אשר צפה בו, ומשום כך עד היום אינה מסוגלת להביט בו או לדבר אליו. בעקבות הקישור לעמוד הפיסבוק שלה קיבלה הודעות גסות ובلتוי הולמות אשר גרמו לה להיכנס לחדרה גדולה עוד יותר. עדין סובלת מהתקפי עצם, חרדות ופחדים. מאז המקרה אינה מסוגלת לנוהל מערכת יחסים עם גבר בעקבות חששה. הפכה לאדם עצוב ומסוגר ללא ביטחון עצמי בעל מחשבות אובדן. נאלצה לעבור ניתוח לקיצור קיבת. היום חיה בלבד, מנומתקת מחבריה, עובדת מטעם שיקום ביתוח לאומי בהתנדבות 4 שעות מספר פעמיים בשבוע.

בנוסף העידה יב ומסרה כי הנאשם עשה את הדברים, שעיה שעוד היו בני זוג. עם גילוי הדבר היא פנתה לנאשם והוא הבטיח לסייע לה, אולם עוד באותו יום או לאחרת הועלו לאינטרנט סרטונים נוספים. התנטקה מכל העולם, לא הלכה לעבודה, לא הלכה לאירועים משפחתיים, האחין שלה גילה על קר, חששה שגם בני משפחה אחרים יגלו. סבלה מחשבות אובדן וניסתה לקחת את חייה. שונאת את עצמה ואני מסוגלת להסתכל על עצמה בראי. חייה השתו ממקצת אל הקצה, אינה סומכת על אף אחד, אינה מעוניינת להכיר אף אחד.

ת/3 - **הצהרת נגעת עבירה של י.ש** (אישורים 7, 3, 4, 6, 7 ו- 9-11), ממנו עולה כי מרגע שהתחילה ההטרדות חשה כי עולמה חרב עליה. בכמה ללא הרף, לא ישנה בלילות ולא תפקדה בעבודה. עמיתה לעבודה כמו גם מנהלים רואו את הפרטומים. חשה פחד ובושה, הרגישה עירומה ומחוללת. הרגישה שהיא שוקעת בתוך עצמה, לא טיפול בעצמה, הפסיכה לאכול ורזהה באופן משמעותי, הפחד שלט בחיה והידיעה כי גם אחותה הקטנה נגעה שברא אותה. פוחدت מאוד מכשנהן האשם יפגע בה פעם נוספת בעtid. אינה מסוגלת לסמוך על איש ומתקשה לנוהל מערכת יחסים עם גברים. הפרטיות והאנונימיות שלה נלקחו ממנה, מרגישה מושפלת כאשר גברים זרים פונים אליה בהצעות ובתגובה סוטות. חוששת מאוד שמא משפחתה תגלה את הדבר. נלחמה להמשיך ולקיים אורח חיים תקין אך כל פעם שימושה היה פונה אליה כי ראה פרסום כלשהו הדבר היה ממוטט אותה שוב. חוששת זהה לעולם לא יגמר, כל פעם שניתנה לנאשם הזדמנות הוא פגע בה שוב וזכור לسورו.

ת/4 הינו עדכו של הצהרת י.ש ממנו עולה כי בעקבות המצב פונתה לטיפול פסיכולוגי. כמו כן גם במועד כתיבת המסמך (12.2.15) היא עדין מוטרדת על ידי גברים אשר פונים אליה וטוענים כי קיבלו את תМОונותיה. חשה מושפלת, חסרת אונים, כבודה נרמס והיא אינה מסוגלת להמשיך עוד. י.ש צירפה לzechair את תדפיס שיחת הצל' שהתקיימה עם גבר שפנה אליה זמן קצר לפני מועד עדותה בעקבות פרסום התמונות.

בנוסף העידה י.ש ומסרה כי הייתה עם הנאשם יחד במשך 6 שנים. הדבר הקשה ביותר עבורה היה לגנות שהוא עומד מאחורי הדברים. כשליתה שהנאשם הוא זה שעומד מאחורי הדברים עלולמה חרב עליה. גילתה את הפרטומים דרך מקום העבודה שלה, הזמננה לשיחה אצל הממונה עליה בעקבות מידע על תМОונות שלה שפורסמו. הייתה מושפלת וחסרת אונים. הפגיעה באחותה הקטנה כאבה לה אפילו יותר מהפגיעה בה. חייה עם הפחדים והחרדות כבר שלוש שנים, חוששת כל העת משפחתה תגלה על קר. בכל פעם שפונים אליה בנושא ומעירם לה הערות מיניות או שהיא מוצאת תМОונות נוספות ורואה כיצד גברים מגיבים להם חשה שהיא עוברת אונס נפשי.

ת/5 - **zechair נגעת עבירה של ד.ש** (אישורים 5 ו- 9), ממנו עולה כי כאשר התחילה פרסום

היא הייתה קטינה כבת 17. מרגע שהתחילה ההטרדות לא הצלחה לישון בלילה, איבדה את התיאבון, נמנעה מלכתחילה מבית הספר בשל החשש שיגלו, לא יכולה להתרכז בלימודים, חלה הידרדרות בלימודיה ולא נגשה לבחינות הבגרות. פחדה מאוד שמיishו ממכריה יגלה על קר, במיחוד אביה ואחיה, סבלת מסיטוטים בלילה. הנאשם הכיר אותה מאז הייתה ילדה בת 8, כל שנה היה שולח לה כרטיסי ברכה והוא סמוכה עלי. לא הצליחה להבין כיצד הוא עשה לה דבר זהה ועל כן לא יכולה היתה לסגור על אף אחד. היתה מקבלת הודעות מוזרות מגברים שאינה מכירה, זה גרם לה להרגיש מושפלת עד שלא רצתה יצאת מהמטבח בוקר. איבדה את חבריה, עלה במשקל ולא סיימה את לימודיה. מיחלת לכך שהסיטוט יסתיים.

טייעוני הצדדים

13. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רועי ריס, הנאשם הורשע במסכת עברינית הכוללת 11 אישומים. מתוך העונש הכולל לכל מסכת האישומים הינו בין שנה וחצי לשוש וחצי שנים מאסר. בכל העבירות בהן הורשע נפגעו ערכיהם חברתיים של פרטיזון, שמן הטוב, שלונות נשwan ובריאות נשwan של ארבע המתлонנות. באישום האחרון נפגע גם הערך של קיום החלטות שיפוטיות. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הללו הינה ברף המירבי. מדובר על מעשים חוזרים ונשנים באופן סידרתי ושיטתי לרבות לאחר חקירות באזהרה במשטרת ולאחר שחררו בתנאים מגבלים על ידי בית המשפט, תוך הפרת התנאים. בנוסף, פוזרו התקנים המינניים במספר רב של אתרי אינטרנט שונים, לאורך 3 שנים בהן הוא שב ופגע בערכים המוגנים ובמתلونנות. נוסף על קר, אופי התקנים המינניים שפרסם הנאשם היה בוטה ולא הסתכם בעירום בלבד אלא כלל מגע מיני של ממש, בחלק מהמקרים מגע מיני בוטה, קיצוני ומלא שככל התקנים נתן להבחן בבירור בפניהן של המתлонנות. לא נעשה כל ניסיון מצד הנאשם לחוס על הנפגעות בדרך של טשטוש כלשהו של זהותן, להיפך, הנאשם הדגיש במתכוון את פניהן של י.ש וד.ש על גבי התמונות הפורנוגרפיות, דבר אשר מעצם את הפגיעה בערכים המוגנים. הנאשם לא הסתפק בכך אלא ביצע פעולה אקטיבית נוספת לחשוף את זהות הנפגעות וידע ככל יכולתו שכלי שנחטא לפרסומים ידע לבדוק מי האישה ה"מככבת" בהם. קר, באישום הראשון ציין בפירוש את שם המתлонנת, באישום השלישי, הרביעי והחמישי תיג את שם המתлонנת בפייסבוק ובכך חשף אותה ביתר שאת בפני האוכלוסייה הקרובה אליה. באישום השישי העלה הנאשם ישרות קישור לעמוד הפיסבוק הרשמי של מקום עבודתה של המתлонנת, בהמשך העלה את התמונות ישרות לדף הפיסבוק שלה ותיג את שמה. באישום השביעי הנאשם קישר את המציג שיצר לעמוד הפיסבוק של המתлонנת קר שכלי מי שזכה מזמן להיכנס דרך הקישור לדף הפיסבוק שלה. באישום התשיעי העלה הנאשם שוב תכנים מינים לעמוד הפיסבוק الرسمي של מקום עבודתה של המתлонנת ותיג את שמה על גבי התמונה. באישום העשירי, הנאשם הוסיף ליד התקנים המינניים קישור לעמוד הפיסבוק האישי של המתлонנת ובהמשך בוגר לתקנים אחרים שפרסם ציין את שמה. לאורך כל התנהלותו הפגענית של הנאשם, הוא עשה כל מאמץ להגבר את הנזק למתlonנות ולא ניסה לחוס עליהם, למעט לגבי המתlonנות באישום השני, שם רק מי שהכיר אותה היכרות מוקדמת ידע כי מדובר בה. מעשי של הנאשם לא נעשו בהיסח הדעת ולא ברגע של שיקול דעת מוטעה. המעשים בוצעו לאורך שלוש שנים בשלבים ובהדרגה תוך תכנון קפדי, כאשר בכל רגע יכול היה הנאשם להתעשת ולהזור בו ולא עשה כן. בשלב הראשון צילם הנאשם חלק מהמתlonנות ללא ידיעתן, בשלב השני פרסם את התקנים בכמה הזרמוויות שונות, ובהמשך פרסם גם את הפרטים האישיים שלהן. באשר לתמונות הפורנוגרפיות, השקיע הנאשם עבודה ומאז רב

בבחירה תМОנות של המתלוננות, בבחירה תMONות פורנוגרפיות שיתאימו ובהמשך, בבחירה העERICA של התמונות כך שיראו אותן אותנטיות לחלוtin. משמע, מדובר בערביינות מתלוננות, מוקפתת ומקצועית. הנזק שנגרם למתלוננות הוא עצום ובLIGHT ניתן לכימות. הטענים מפוזרים בכל רחבי האינטראנס ללא כל שליטה, תוקף או סיום. הטענים ממשיכים להיות רלוונטיים גם שנים לאחר פרסוםם ולא ניתן יהיה להעליהם. ארבע נגעות העבירה הציגו בפני בית המשפט את הנזקים העצומים והמתמשכים שנגרמו לכל אחת מהן. הנאשם פועל, בין היתר, לצורך גירוש מיינி, לצורך סיפוק צורך אישי מעוות שלו על חשבון פרטיוון ותדמיתן של הנגעות. הנאשם רצה לפגוע בהן ולהשפילן בפני סביבתן והוא הצליח בכך. טענתה הנקה בפני שירות המבחן לפיה פועל בשל "דחף בלתי נשלט" דינה להידחות, שכן אין כל חווות דעת מקצועית שיש בה כדי להוכיח דחף כאמור. הנאשם פועל תוך ניצול האמון שניתן לו על ידי המתלוננות, אשר הכנסו אותו לתוכה חיהן, נתנו לו גישה לתמונות שלהן, קיימו עימם מגע מיינி, והוא ניצל זאת לצורך פגיעה בהן. גם כאשר הזמן לחקירה במשטרה יידע שהמתלוננות נמצאות במצוקה עד כדי כך שפנו למשטרה, לא היה בכך כדי לגרום לו לחודל, גם לא לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים. נסיבת נוספת לחומרה הינה העובדה כי אחת המתלוננות הייתה קטינה כבת 17 בעת ביצוע המעשים. הנאשם נספה פגעה באופן אכזרי שעה שהיתה בשלבים קרייטיים של התבגרותה, כאשר אישיותה והחוון הנפשי שלה טרם התגבשו. הצורך בהרתעת הנאשם הינו משמעותי במיוחד נוכח התנהגותו החוזרת ונשנית אשר מעידה על העדר מORA. הנאשם הודה כי הוא מתחרט, אולם לא עשה דבר כדי להמחיש זאת. הוא יכול היה לפעול להסרת הטענים ולפיצו המתלוננות אך לא עשה כן. הנאשם הביע חרטה כבר בשנת 2011, לאחר שפגע במתלוננת הראשונה אך המשיך לאחר מכן לפגוע בה ובאחרות במשך שלוש שנים נוספות. יש לדוחות את המלצה התקסיקר לאור העובדה שהנאשם לא עבר כל טיפול. בפעם הקודמת שהנאשם עבר טיפול, לאחר שנחקר במשטרה, הטיפול כשל שכן תוך כדי הטיפול הוא המשיך במעשי. נוכח העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וכן הודה כבר בחקירה במשטרה וחסך מזמןו של בית המשפט, המאשימה עותרת להשית עליו עונש שלא יפחט ממרכז המתחם לצד מאסר על תנאי ממושך, וכן פיצויים בסך 75,000 ₪ לגבי המתלוננות י.ב., י.ש. ו.ש. לגבי המתלוננת א.א. מכיוון שהיא מדובר באירוע בודד ולא תוג שמה מתבקש פיצוי בסך 25,000 ₪. כמו כן עתר ב"כ לחייב כל האמצעים בהם עשה הנאשם שימוש לפרסום הטענים.

לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גיא עין צבי, לתקן כתוב האישום יש שמעות נכבדה. כתוב האישום מכל 3 אישומים של פגעה בפרטיותם כלפי שתי מתלוננות. כל יתר האישומים מתייחסים לעברות לפי חוק איסור לשון הרע. על פי החלטת היוזץ המשפט למלטה, עבירות לפי חוק איסור לשון הרע נחשבות בעיני המדינה כעבירות שהן בעיקר אזרחות וצריכות לקבל ביטוי בדרך של פיצוי כספי ולא בדרך עונשתית. עבירות כאלה מסוימות בדרך כלל בענישה של פיצוי ומאסר על תנאי. בכתב האישום יש 3 אישומים שנוגעים לפגעה בפרטיות, אחד מהם כלפי א.א. שכזכור תחילתה בקשה לסגור התקיק נגד הנאשם, אך חזרה בה משלגתה כי הוא פגע גם באחרות. כמו כן במקרה של א.א. לא נראיםיחסים מלאים וכל שניתן לראות זה את פלג גופה העליון בעודו חשוף. באשר לנזקים שנגרמו למתלוננות, הרי שאין צורך להוכיח נזק כדי לפצות את המתלוננות על פי החוק. האינטראנס של כל המתלוננות הוא שהמקרים הללו לא ושנו. על כן, אם ישלה הנאשם למאסר ללא כל טיפול, הוא שתחזר ממנו עם אותה בעיה ועלול לשוב ולבצע המעשים, משומ שיש לו בעיה אשר לא טופלה. לנԱשם לא הייתה כל סיבה לפגוע במתלוננות. אף אחת מהמתלוננות גם לא טענה כי הייתה לו סיבה לפגוע בהן. הנאשם סובל מבעה נפשית ולא ניתן היה לעצור אותו מביצוע העבירות. אולם,

הנואם הבין זאת בעצמו ופנה מיזומתו לקבלת טיפול. אמנם הטיפול לא מנע ממנו מלבצע את המעשיהם, אך איננו יודעים מה היה עלול ללקות ללא הטיפול. כל זאת מלמד כי מצד שירות המבחן שקבע כי מדובר במעשים שהנואם לא יכול היה להימנע מלבצעם. שירות המבחן כי לנואם לא היה כל מניע מלבד בעיה נפשית בה הוא לוקה. המאשימה, על אף שטבקשת לדוחות את ההסבר זהה, לא הצליחה להציג כל הסבר חלופי למעשיהם. המלצת שירות המבחן מבוססת על מידע שהתקבל מהמרכז לביריאות הנפש ב"גאה" שם היה הנואם מטופל. המלצת שירות המבחן לשלב את הנואם בטיפול למשך שנתיים היא עונש קשה יותר מכל עונש אחר, שכן הנואם צריך לנבור בנפשו, להתמודד עם מעשיו ועם הנזקים שגרם. אין ספק כי על ידי טיפול כאמור תגדל התועלת לציבור מאשר אם ישלח הנואם לריצוי מססר בכלא. במיוחד נוכח העובדה כי הנואם אינו עבריין מין ועל כן סיכוייו להיות מטופל בכלא נמוכים. הנואם הודה בחקירותיו במשטרתו ולקח אחראיות על מעשיו. אך יש חשיבות שכן בהעדר הוודאות יתכן שלא יהיה-liיחס לו את כל האירועים. בנגדו לטענת המאשימה הנואם כן פעל להורדת חלק מהתוכנים כשהמתלוננת יב בבקשתו ממנה, אולם, לאחר הגשת כתב האישום נאסרה עליו הגישה לאינטרנט ולפיכך לא היה יוכל לעשות דבר כדי להסיר את התוכנים. יש לעשות אבחנה לעניין התקופות והעבריות המיויחסות לו. הפגיעה בפרטיות בוצעה בשני מועדים ספציפיים ולא לאורך תקופה. ב"כ הנואם טען כי הנואם סבל מדחף לאו בר כיבוש לא במובנו של פטור מחראות פלילית מאחר שאינו מדובר בנואם חולה נפש. ברם, מדובר למי שמנגן השלו מוגבל ועל כן התייחסות לנזקים שנגרמו צריכה לקבל ביטוי נמוך יותר באשר לפגיעה בחירות הנואם וגבהה יותר ככל שמדובר בהטלת פיצו. הנואם לא יכול היה לשולט במעשיו וכן פעל כפי שפועל. מדובר מי שנקלע למצב כלכלי קשה בעקבות התקיק הזה, אולם הוא יעבוד בשעות הערב ויפרנס את עצמו ויכול להפריש כספים לפיצו שיטול עליו. לפיכך, עתר ב"כ הנואם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשיט על הנואם צו מבחן למשך שנתיים במהלך ישתלב בהליך טיפול.

15. הנואם הוסיף כי הוא מודיע למעשו ומודיע לנזקים שגרם, הביע חרטה על כך והביע נוכנות לפצנות את המתלוננות.

דין

16. "הגוזל את רכושי עשוי לפצנות אותו ב厶. הגוזל את שמי הטוב גוזל את טעם קיומי.ומו הטוב של האדם קובע את התייחסותו שלו לעצמו ואת התייחסות של חבריו אליו. הוא קובע את יחסיה של החברה אליו. הנכס היחיד שיש לרבים ...הוא שם הטוב. הוא יקר להם החיים עצםם" (כב' הנשיא א' ברק בבג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור פ"ד נג(3) 817 (1991))

עסקין במקרה חמוץ של פגיעה בפרטיות ולשון הרע באמצעות האינטרנט. פגיעה בשם הטוב של אדם היא לעולם בעלת תוכאות קשות. ברם, פגיעה בשם הטוב של אדם על ידי הعلاאת פרטומים אל המרחב האינטרנטי טומנת בחובה פגיעה משמעותית וקשה עוד יותר נוכח היקף החשיפה ומשכה. במקרה דנן, הנואם לא הסתפק רק בהעלאת התכנים הפוגעניים לאתר האינטרנט השונים, אלא فعل כדי לקשר בין התכנים לבין האמיתית של המתלוננות, תוך שהוא מודיא כי כל מי שנמצא במרחב החברתי והמשמעותי הקרוב אליו יחשוף לתוכנים הקשיים. מתוך האמון שרכשו לו המתלוננות, שלא העלו על דעתן כי מקור הפגיעה עלול להיות הנואם, ונוכח המזקקה הגדולה וחוסר האונים שלhn, אף פנו אליו לעזרה. ברם, לא פניו תיהן, לא קיימות המשטרת, ונוסף המזקקה הגדולה וחוסר האונים שלhn, אף הנואם מלשוב ולרמוס ברגל גסה את חייהן, את פרטיותן ואת שמן הטוב של המתלוננות שכח חטאן

היה כי סמכו עליו והכניסו אותו אל תוך חייה.

תיקון 113 לחוק העונשין קבע מגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - פוטנציאלי שיקום מיוחד או הגנה על הציבור; בשלב השלישי יגזר העונש הראווי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

כתב האישום מTARGET אחד עשר מקרים, אשר בוצעו כלפי ארבע מתלווננות שונות על פני תקופה של מספר שנים. על פי המבחנים שנקבעו על ידי כבוד השופטת דפנה ברק-ארץ בדעת הרוב בע"פ 13/4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) המבחן לפיו קבע בית המשפט את תחומיו של "איורע" הינו מבחן "הקשר הדוק", אשר ימצא באופן כללי כאשר ישנה סמיכות זמנים או כאשר המעשים הינם חלק מאותה תוכנית עבריתנית גם כאשר הם בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרכה וגם כאשר הם בוצעו כלפי מספר מתלווננים שונים. כתוב האישום מגלה מסכת של מעשים אשר על פי מבחן הקשר הדוק, לעומתםCMS כתוב עברינית אחת ועל כן יש לראות בהם **כאיורע אחד מתמשך**, אשר מכיל **בתוכו סדרה של מעשים, בגין יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.**

קביעת מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון הילימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

במקרה דנן, **העריכים החברתיים** אשר נפגעו הינם פרטיוון, ושםן הטוב של המתלווננות. באישום האחד עשר נפגע גם הערך של קיום החלטות שיפוטיות.

בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילת למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף גבוהה. הנאשם ניצל לרעה את האמון שרכשו לו המתלווננות אשר אפשרו לו גישה אל חייה, חלקן אף ניהלו עימו מערכת יחסים אינטימית. באישומים 1,2 ו-8 צילם הנאשם שתיים מתוך ארבע המתלווננות במצבים אינטימיים עימו, ללא ידעתן, והפייץ את הסרטים באתר אינטראנט שונים, חלקם פורנוגרפיים. בכל הנוגע למתלוונת יב (אישומים 1,8) הנאשם אף צין את שמה וייצר קשרו ישיר אל דף הפיסבוק שלה. בשאר האישומים יצר הנאשם תМОנות פיקטיביות, שם נחזהות להראות המתלווננות במצבים אינטימיים, בערום מלא או חלק, תוך שהוא מנצל את הגישה שיש לו אל תМОונתיה של המתלווננות. תМОונות אלו הופצו על ידו באתר אינטראנט שונים, ביניהם אתרים פורנוגרפיים תוך שהוא מצין על גיבתו את שמות המתלווננות או מקשר את התМОונות לשירות לעמודי הפיסבוק שלהן. באישום החמיישי עשה זאת הנאשם בנוגע למתלוונת ד.ש בהיותה קטינה כבת 17. באישומים 6 ו- 9 הגדיל הנאשם לעשות אשר העלה קשרו לתМОונות כאמור של המתלוונת יב באתר הרשמי של מקום עבודתה ובכך חשף אותה בפני עמיתיה, מנהליה וכל מי עשוי להיות לו קשר מקצועי עימה. מידת הפגיעה מתעצמת שעיה שהנ禀ם המשיך במעשיו גם לאחר שנחקר באזהרה במשטרה וגם לאחר שוחרר בתנאים מגבלים על ידי בית המשפט.

בהקשר זה יש להציג כי המחוקק קבע עונש של 5 שנות מאסר בגין עבירות הפגיעה בפרטיות ושנת מאסר בגין עבירת לשון הרע. במאמר מוסגר יצוין כי לאחרונה התקבל תיקון לחוק למניעת הטרדה מינית, אשר אינו חל במקרה דנן, לפיו "פרסום צלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד

במינוito, בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לbezתו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום" תחשב אף היא הטרדה מינית שהעונש בגיןה הינו 5 שנים. בדברי ההסבר לתיקון נאמר כי קביעת התנהוגות כאמור כהטרדה מינית מועדה להבהיר כי מדובר בהתנהוגות שגורמת לפגיעה חמורה ביותר ובעלת מאפיינים של פגעה מינית.

23. **בחינת מדיניות הענישה הנוגנת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:**

א. בעפ"ג (מח' מרכז-lod) 09-02-1172 **בלוך נ' מדינת ישראל** (19.3.09), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של פגעה בפרטיות. אל הנאשם הגיעו תמונות של המטלוננט במסגרת עבודתו בחנות צילום. הנאשם הכנס תמונות חצי עירום של המטלוננט והפייז אותו באינטרנט. הנאשם בן 22 נעדר עבר פלילי, הומלץ על ידי שירות המבחן על פיקוח במשך שנה. נידון לחמשה חודשי עבודה שירות ופיizio בסך 7,000 ₪.

ב. בת"פ (ב"ש) 3990/07 **מדינת ישראל נ' מישח** (13.9.10), הורשע הנאשם בעבירה של פרסום תועבה ובו דמות של קטין וכן בעבירה של פגעה בפרטיות. הנאשם יצר קשר עם המטלוננט (קטינה בת 14) באמצעות האינטרנט. במסגרת שיחה באינטרנט הקליט הנאשם את המטלוננט בעודה חשפה את גופה לעיני המצלמה ולימים עשה בה שימוש על מנת ליצור סרטונים אירוטיים. לאחר מכן העלה הנאשם את הסרטונים לרשות האינטרנט תוך שהוא מצין את פרטיה האישיים של המטלוננט. הנאשם לא עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראונה, נידון ל- 6 חודשים עבודה שירות ופיizio בשיעור של 6,000 ₪.

ג. בת"פ (פ"ת) 11-01-47244 **מדינת ישראל נ' עובדי** (4.5.15), הורשע הנאשם בחמש עבירות של פגעה בפרטיות ובעבירה של איומים. הנאשם הטריד את המטלוננט, אשר הועסכה במקום עבודתו, וכן פרסם את פרטייה באתר היכרויות ואתר סקס וארוטיקה, דבר אשר הביא לפניות רבות מעת גברים אליה. הנאשם צער, ללא הרשות קודמות. ביום"ש קבע מתחם ענישה בין מספר מועט של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשים מאסר. הנאשם נידון ל- 6 חודשים עבודה שירות וعونשים נלוים.

ד. בת"פ (ח'ד) 1109/06 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.12.06), הורשע הנאשם על פי הודאותו בעבירה של פגעה בפרטיות. הנאשם שביבקש לנוקם במתלוננט על כך ששיסימה עמו את מערכת היחסים, פרסם באתר אינטרנט שונים תמונות עירום שלה והוסיף פרטים מזהים של המטלוננט לאורך חודשים ספורים ובאתר אינטרנט רבים. נידון לחודשים עבודות שירות וכן תשלום פייזים למטלוננט בסך 70,000 ש"ח.

ה. לת"א) 5230/08 **מדינת ישראל נ' מוסטקים** (26.1.10), הנאשם הורשע על פי הודאותו בעבירה של פגעה בפרטיות. הנאשם צילם את המטלוננט שהו ידידותיו באותה עת, ללא ידיעתו, תמונות אינטימיות ונהג להעלותן לרשות האינטרנט. הנאשם נעדר עבר פלילי, נידון למצו של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר על תנאי וכן פייזו על סך 2,500 ₪ לכל מטלוננט.

ו. בת"פ (ת"א) 5778/07 **מדינת ישראל נ' גוריון** (26.5.08), הורשע הנאשם בעבירה של פגעה בפרטיות. הנאשם ניהל קשר עם המטלוננט ועל רקע חשו כי היא אינה נאמנה לו, חדר למחשבה האישית ושלח תמונות שלה בעירום לכמה נמענים וכן שלח סרטון בו נראים השניים מקיימים

יחסי מין. הנאשם כבן 56, ללא עבר פלילי, נידון למאסר על תנאי לקנס של 1,000 ש"ח ופיצוי בסך 2,500 ש"ח.

.24. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

.א. **התכוון שקדם לביצוע העבירה;** הנאשם צילם את המתלוננות א.א. ו.ב בעט מגע מיני עימו ובהמשך העלה את התכנים האלו לאטרים השונים. הנאשם יצר תМОנות פיקטיביות של המתלוננת י.ש. ו.ד. ש. תוך שימוש בתמונות שלhn היתה לו גישה, והתאמתן המלאה לתמונות פורנוגרפיות תוך שימוש באמצעות טכניים ושימוש בתוכנות ערכיה. אין ספק כי מעשיו של הנאשם קדמו תכנון מוקדם ושיטתי והם נעשו מתוך מחשבה ולא כמעשה ספונטני. מעשיו של הנאשם בוצעו לאורר שלוש שנים, במהלך אף נחקר במשטרה, ברם הנאשם לא רק שלא נמלך בדעתו אלא המשיך במעשייו.

.ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** על הנזק הרוב שנגרם למתלוננות ניתן ללמידה מהצוהרות נגעות העבירה שהוגשו וכן מדדיות שנמסרו מפיהן. מעשיו של הנאשם גרמו למתלוננות להשלפה, הגיעו בכבודן, בפרטiotן ובצנעת חייה. תחושות ההשלפה, הבושא, הפחד וחוסר האמון רודפות אותן עד היום. הן נאלצות להתמודד עם שאלות, מבטים, רמזים והערות מבהזות על לא עול בכפן. הן נאלצות לחיות בפחד מתמיד שמא מכר או קרוב משפחה ייחשף לתכנים הקשים שהופצו. פחד זה, לא יחולף עוד זמן רב נוכח העובדה שמדובר בדברים ברוחבי האינטרנט קיימים קושי רב להסירם. גם היום, שלוש שנים ויותר לאחר המעשים סובלות יש מפניות בעקבות הפרסומים. י.ב ניתקה עצמה מכל מה שמכר לה, כולל משפחתה המורחבת נוכח חשיפת הסרטון לעיני אחיהה הצער, החלה לאכול ללא שליטה ולבסוף נאלצה לעבור ניתוח לקיצור קיבת, סובלות מדיכאון וחרדה, ואף חלפו בראשה מחשבות אובדן. אינה סומכת יותר על איש. היום היא נתמכת על ידי אגף השיקום של הביטוח הלאומי. י.ש. הושפלה במקומם עובודת מול עמיתה לעבודה ומנהליה, מתקשה לניהל מערכות יחסים זוגיות וחיה בחשש מתמיד מגיעות עתידיות. ד.ש. אשר הייתה קטינה כבת 17, תלמידת כיתה י"א בעת ביצוע המעשים, חדרה מלאה לגיאע בבית הספר, הסתగרה מהסבירה ולא נῆשה לבחינות הבגרות. א.א. עדין נשאת עימה את תחושת האשמה על שלא אפשרה לרשות האכיפה למצות את הדיון עם הנאשם ובכך אפשרה לו לפגוע באחרות. הנזקים המתוארים על ידי המתלוננות הינם נזקים משתמשים ומשמעותיים נוכח טיבו של העולם הטכנולוגי בו אנו חיים כיום ונוכח "נצחיות" המידע המועלה לרשות האינטרנט.

.ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** בפני שירות המבחן טען הנאשם כי החל לבצע את המעשים בתקופה משברית בחיו, וכי מעשיו חזרו על עצמו במצבים בהם חש תחושות של לחץ וחרדה ודחף בלתי נשלט לפרסם ולהעלות תמונות פורנוגרפיות של בנות זוגו לשעבר. לאחר מעשיו חש תחושה של שחזור והקללה, אולם זמן קצר לאחר מכן חש תחושה של אשמה, מלאוה בחרדה ושוב חש צורך להפיג תחושות אלו באמצעות מעשי הפגענים. בנוסף תיאר התעוררות מינית שהובילה לספק מני בעת שפרנס סרטון בו בת זוגו מקיימת עמו יחסי מין וירטואליים. הסביר זאת על רק תחושת הנאה מהידיעה כי גברים אחרים צופים בה.

.ד. **יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשונו;** על אף הטענה לדחף לאו בר כיבוש באופן צזה או אחר, אשר עומדת בסיס ביצוע המעשים, לא הונחה כל חווות

דעת מקצועית שיש בה כדי לתמוך בטענה. טענותו של הנאשם, בפני שירות המבחן, לפיה "הרגיש דחף" לבצע את העבירות אינה מספקת כדי שתתקבל טענותו לפיה סובל הנאשם ממצב נפשי אשר פגע במידה שלשליטה בנסיבותיו. מtower דבריו של הנאשם עולה כי העלתת הסרטונים הביאה אותו לגורוי וסיפוק מינן. אולם, נראה על פניו כי המנייע למעשי טמון בנפשו של הנאשם ואולם אין בכך כדי לקבוע כי נפגעה יכולתו להימנע מעשי המעשימים. בהקשר זה יודגש כי נטול ההוכחה אשר מוטל על ההגנה להוכיח נסיבות אשר קשורות ביצוע העבירה הינו ברמה שלมาตรฐาน ההסתברות (ס' 40' ג) לעניין זה לא עמד הנאשם בנטול האמור.

הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע עבירה; אין ספק כי מעשיו של הנאשם נעשו על רקע ניצול לרעה של יחסיו עם המתלווננות. המתלווננות כולה, היו במידה זו או אחרת חלק מהຍיו של הנאשם. ככל סמכו עליו וראו בו חבר. מתוקף האמון שרכשו לו המתלווננות הייתה לנאם גישה אל חייה האינטימיים. הנאשם ניצל את יחסיו עם המתלווננות יב וא.א. באופן מחריף, צילם אותן בחשאי במצבים אינטימיים ללא ידעתן ועשה בצלומים אלו שימוש כאמור. בהקשר זה יש להזכיר כי ד.ש, לא הייתה בת זוגו מעולם, אלא אחותה הקטנה של י.ש (אשר הייתה בת זוגו תקופה ארוכה). מתוקף יחסיו של הנאשם עם י.ש הייתה לו גישה לחייה של ד.ש, בהיותה קטינה, אשר ראתה בו דמות קרוביה.

25. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש הולם** הינו החל משבועה חמודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חמודשי מאסר בפועל.

26. במקורה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומייהינו ממין העניין, ואולם הנאשם לא עבר הליך טיפול משמעוני במסגרת ההליך המשפטי. בהקשר זה יודגש כי החל מאוגוסט 2012 ועד לינואר 2014 טופל הנאשם במסגרת מרכז בריאות הנפש "גאה" בתקדיות של אחת לשבוע במהלךו "הצליח לתת ביתו לעולמו הרגשי והרושם היה כי הוא חשב בטוח ומוגן בטיפול ומצליח לבטא את קשייו". ואולם, השוואה אל מול כתוב האישום המתוון מעלה כי שלושת האישומים האחרונים (אישום תשיעי - אחד עשר) נערבו בזמן שהיota הנאשם במסגרת הטיפול, ולכארה לאחר שכבר עבר כבר כבורת דרך ממשמעותית במסגרת הטיפול, ומכאן שלא ניתן לקבוע כי הנאשם השתתקם או שקיים סיכוי סביר שישתתקם באופן אשר מצדיק חריגה מן המתחם.

גזרת העונש המתאים לנאם

27. בגזרת העונש המתאים לנאם, בגדרי מתחם העונש הולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מנוראי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאם, לרבות בשל גילו;** הנאשם כבן 36, לא עבר פלילי ואין ספק כי עונש מאסר מאחריו סורג ובריח יפגע בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה עוד בחקירתיו במשפטה במעשיים המיוחסים לו. ברם, גם לאחר שוחרר בתנאים מגבלים, המשיך במעשייו.

ג. **ה甯אם נעדך עבר פלילי.**

28. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרעתה היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשם לב לריבוי המעשיים

ה חוזרים ונשנים וכן לעובדה שהמשיך בביצוע מעשו גם לאחר שנחקר תחת אזהרה במשטרה ואף לאחר שוחרר בתנאים מגבלים אשר, בין היתר, אסרו עליו גישה אל האינטרנט.

- .29. נתתי דעתם להמלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן וענישה צופה פני עתיד, אולם סבורני כי אין בענישה זו כדי לאזן בין חומרת המעשים והנזק הרוב שגרם הנאשם במעשו למחלונות, במיוחד נוכח הטענות הנאשם לאחר הליך טיפול משמעותי כאמור.
- .30. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגוזר על הנאשם עונש מאסר ממשי לרכיבי אחורי סורג ובריח לצד פיצוי הולם לנפגעות העבירה ועונשים נלוויים.

הרכיב הכספי

- .31. סעיף 77 לחוק העונשין קובע כי משהו רושע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנזוק בשל כל אחת מהעבירות שנעברו סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפחות הכספי הנזק או הסבל שנגרם לו. בהקשר זה יש להזכיר כי הכספי לפי חוק העונשין מועד להטייב את נזקו של הנפגע ולאו דווקא כרכיב עונשי בלבד וזאת, בין היתר, כדי לחסוך מהנפגע את הטרחה שבהליכ משפטו נוספת (אזורוח). לעניין זה ראו דנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל נ' חברות נמלי ישראל - פיתוח ונכסים בע"מ** (2.4.15) שם נקבעו הדברים הבאים על ידי כב' הנשיא (בדימ') א' גרוןיס:

"הסמכות להוראות על פיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין מאפשרת לחיבת זה שביצע עבירה לשלם סכום כסף ישירות לנפגע העבירה, בגין הסבל והנזק שנגרמו לו כתוצאה ממנו. זאת, ללא צורך בהגשת תביעה אזרחותית נפרדת. עם זאת, לאור המגבלה הקבועה בחוק בדבר גובה הכספי, תביעה במסלול הרגיל אינה מתירתה בהכרח. בדבריו השופט מ' חיון, "הוראת סעיף 77 מועודה בעיקר להציג לנפגע מעין-קאנדריה, קרא: לזכותו בפיצוי על נזק או סבל שנשא בהם בשל עבירה שעבר הנאשם ולא שנאלצו לכתת רגליו להגשתה של תביעה אזרחותית" (ענין אسف, בעמוד 460). טיבה של הסמכות הנთונה לבית המשפט להוראות על פיצוי לפי חוק העונשין נדונה בהרחבה בענין אسف, שם נקבע בדעת רוב כי אין מדובר בסמכות עונשית. בית המשפט פסק, כי הסמכות להוראות על פיצוי כוללת אומנם יסודות עונשיים בשל מקומה בחוק העונשין, אך היסוד הדומיננטי בה הוא דווקא יסוד אזרחי-תרופתי, באשר היא מועדה בעיקר להטייב את נזקו של הנפגע (ראו שם, בפרט בעמודים 465 (השופט מ' חיון); 478-479 (השופט א' ריבלין))."

- .32. בתיק דן, המדבר בעבירות אשר גרמו לנזק ממשמעותי מאוד לכל אחת מהמחלונות. הנזק שנגרם למחלונות הינו נזק שהוכח ואין מחלוקת בדבר התקיימות. ברם, גם בהעדר הוכחת נזק, חוק איסור לשון הרע קובע בסעיף 7א כי משהו רושע אדם על פי החוק רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי עד לגובה של 50,000 ₪ **וזאת אף ללא הוכחת נזק**. חוק הגנת הפרטויות קובע הוראה דומה בסעיף 29א ומוסיפה.

- .33. בהליכים אזרחיים בגין עוולת של לשון הרע ופגיעה בפרטויות נוהגים בתי המשפט לקבוע פיצויים ממשמעותיים. כך למשל בבת"א (י-ם) 6023/07 **אפראייט נ' ידיעות אחרונות** (5.10.08) נסב הדיון סביר פרסום תמונה של התובע במצבם הגואה וזכותם של הנטבעים לפרסמה על אף התנגדותם של התובע. בית המשפט קבע כי מדובר בפגיעה בפרטיותו של הנאשם ומסקך זכאי הוא לתבע עבור ה Zak לא ממוני שנגרם לו. בית המשפט פסק לו פיצוי בסך 50,000 ₪.

ברע"א 4740/00 **אמר נ' יוסף** (14.8.01) נסב הדיון סיבי פרסום כתבה בה נכתב כי התובעת הינה "גראומנית" אשר על פי התביעה, עולה כדי לשון הרע וסיבוב גובה הפיזיים שנפסקו. בית המשפט, מפי הנשיא א' ברק קבע:

"בפסקת פיזיים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הנזוק בקהילתו, בהשפעה שסבל, בכאב ובסבל שהוא מנת חלקו ובנסיבות הצפויות מכל אלה בעtid. הבדיקה היא אינדיידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגעו ובהתנהגות הצדדים....".

שם נקבעו פיזיים בגובה 100,000 ₪.

.34. סבורני כי ראוי להשיט על הנאשם לפצות את המ תלונות בסכום ממשועתי, אשר יהיה בו להקל ولو במעט על סבלן. בשל מידת הפגיעה השונה בין המ תלונות, מן הרואין לקבוע שיעור פיזי נפרד לכל אחת מהן.

סוף דבר

.35. **אשר על-כן, הנהני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

9. חודשי מאסר בפועל.

ה הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.9.15 עד השעה 10:00, כsharpתו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לאמת הכנסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיפוי של שב"ס, טלפון: 08-9787337, 08-9787377.

.ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנציג במשך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר על כל עבירה לפי חוק הגנת הפרטויות או לפי חוק איסור לשון הרע.

.ג. חודש מאסר על תנאי, לפחות הנציג במשך שנה מיום שחררו מן המאסר עבירה של הפרת הוראה חוקית.

.ד. פיזוי בסך 80,000 ₪ אשר יחולק בין המ תלונות באופן הבא:
 .ב - 35,000 ₪.
 .א - 5,000 ₪.
 ד.ש - 20,000 ₪.
 .ב - 20,000 ₪.

1.11.15 הפיזויים יופקדו בנסיבות בית המשפט ב- 10 תשלוםם שוים ורצופים שהראשון שביהם ביום 15 יועברו למ תלונות על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם יופקד חלק מן הסכם, יחולק בין המ תלונות בהתאם לחלקו היחסי כמפורט לעיל.

.ה. חילוט כל האמצעים הטכנולוגיים אשר שימשו את הנאשם לביצוע המעשים, קרי מחשבו האישי, מכשיר הטלפון הנייד ומיכשיר פלייסטיישן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

